

I-награда

А САМО ЈЕДНО ТРЕБА ПАЗИТИ, ПО ВРЛИНАМА ЖИВЕТИ- БУДИМО ЉУДИ

Последњих година се не препознајем. Живим са мржњом, без наде, са усамљеношћу, са невером. Желим да се извучем из вртлога. Док сам помишљала да нема спаса у стаклу угледах своје крупне црне очи које сам добила од маме и ожиљак изнад левог ока од оног пута у парку с татом. Има наде.

Отишла сам кући. Ушла. Села и слушала глас који се чуо: „Буди свој путоказ“. Одабери прави пут. Одлучи се између два пута. Један пут представља мир, љубав, наду, веру доброту, знање. Други пут представља зло, неверу, мржњу, лаж, егоизам, љубомору, лажни понос, инфериорност. На теби је одлука!

Воли, јер љубав нас чини. Знај кога и шта волиш. Сањај о љубави, причај о љубави, мисли о љубави, воли љубав.

Имај част, не дозволи да ти је отму, јер част је као живот, губи се једном. Буди честита, јер „честитог човека поштују и они који то нису“.

Говори истину, немој лагати, јер једна лаж вуче другу и увлачи још већи мрак у тебе.

И после тамне и црне ноћи, свиће. Не губи наду. Она је ту за нас, да нас оснажи. Она је темељ среће.

Да би била човек о људима суди по њиховим врлинама, а не по манама. И ако успеш „твоја је земља, и све на њој, и изнад свега бићеш човек, сине мој“. Тада је мрак изашао из мене, боља сам. Знам шта желим, кога волим, кога чекам, чему се надам, у шта верујем. Будимо људи!

ЈАНА РАКОЊАЦ VII-1

II-награда

А САМО ЈЕДНО ТРЕБА ПАЗИТИ, ПО ВРЛИНАМА ЖИВЕТИ- БУДИМО ЉУДИ

Животни пут бирамо сами. Судбина можда постоји, а можда је само изговор за оне који нису радили по свести и савести.

Оне које своје жеље покривају судбином.

Једно јуче није само један део прошлости. Темељ је овога данас. Наш избор је наш пут истине или пут истинске срамоте. Видела сам синоћ дете на улици како плаче. Голо и босо... прљаво... Види се по његовом лицу колико је намучено. Сумрак његове младе свести... Рано је за то. Прерано. Коме да верује? Чијем боље да се нада? Да ли ће осванути мали деликвент или поштено биће? Дуго сам плакала над судбином тужних и несрећних. Видим само натечене капке и празнину. Лежећи у мраку скупљала сам храброст, разврстала идеје. Видим да то време нисам залудо потрошила.

Када год имам прилику ја пружим руку. Помогнем.

АНАСТАСИЈА НЕСТОРОВИЋ VIII-1

Ш-награда

А САМО ЈЕДНО ТРЕБА ПАЗИТИ, ПО ВРЛИНАМА ЖИВЕТИ-БУДИМО ЉУДИ

Потичемо од давнина
закићени православљем
тешком борбом кроз векове,
сачуvasмо оно своје.

Шта је наше, ти нам реци,
мили Боже, који преци,
да ли Сава или Лазар,
сви су данас прави свеци.

Говорише сви о вери,
породици, својој земљи,
остадоше речи њине
да нам звоне кроз даљине.

Наши преци писаше,
само за нас свете књиге,
да бисмо живели уљудно
и имали будућност без бриге.

Иако човек може имати,
поред врлина и понеку ману,
требао би по врлинама живети
и одбацити лошу страну.

Зар је добро кршити правила
и газити прошлост,
која је пуна хероја била,
и која је сада нама
непроцењива драгоценост?

Свети Саво, крсна славо,
ти си предак нашег рода,
славимо те, а грешимо,
тражи опрост ти од Бога.

Волим што сам српско дете,
поносна на дедовину,
научена да сачувам
образ, веру и светињу.

Наставимо ли
стопама наших предака,
добри и поштени људи бићемо
и невоља ће отићи свака.

Ако желимо бити
Светога Саве достојни,
слушајте његове речи:
„А само једно треба пазити,
по врлинама живети-будимо људи!

Ш-награда

А САМО ЈЕДНО ТРЕБА ПАЗИТИ, ПО ВРЛИНАМА ЖИВЕТИ-БУДИМО ЉУДИ

Полако постајем одрасла особа која тежи да се њена земља поноси њоме, а не да буде она мрачна страна коју нико не помиње.

Како да изаберем прави пут? Како да знам шта је боље? И шта чини уопште прави живот? Некоме чини новац, злато, огромне куће... Једном речју богатство. Али то није живот, то нису ствари које ће моје срце носити кроз живот. Свети Сава ми његовим животом показује знакове поред путу. Следим их... То је љубав, срећа, чежња, доброта... То су сва осећања која пуне слагалицу мојих животних мемоара. Свети Сава је стуб просветитељства. Он је поставио темеље свима нама за наш живот. За онај живот који нас чини срећнима. То је једина кућа која се не зида новцем. Треба да покренемо нашу машину и да ту кућу сазидамо нашим материјалом, а то је љубав, срећа...

То је све оно што ћемо памтити кад остаримо. Тада ће наш живот бити све оно што је чисто, свето, безгрешно. А они који су своју кућу зидали погрешно, они је нису ни сазидали, а свој живот обавијају тугом, мржњом, грехом... Свети Сава ме је научио да живот чини оно што нико не може да ми узме, а ја могу то да делим до краја живота и никад се неће потрошити. Он ме учи да идем по трњу боса, а да моје ноге не прокрваре. Једном речју научио ме је да будем човек.

Живот је дијамант који сија и даје вредност, а ми смо ти који ћемо претворити наш живот у дијамант или у бижутерију која не вреди ништа.

РАДА ПЛЕСКОЊИЋ VIII-1